

ARGUS

de stem van sprakeloze wilde dieren

Game Fair 2007

In deze Argus vindt u een foto impressie van deze tweejaarlijkse jachtkermis. Natuurlijk was De Faunabescherming aanwezig om haar steentje aan dit 'feest' bij te dragen.

Inhoud

3

Harm Niesen. **Papieren tijgers** Op papier lijkt de bescherming van flora en fauna goed geregeld te zijn maar in de praktijk liggen de zaken vaak anders.

4

Pauline de Jong. **Noord-Holland negeert Flora- en faunawet.** Over de strijd van De Faunabescherming tegen een provincie die telkens weer de belangen van boeren en jagers laat prevaleren boven die van de dieren.

6

Marianne Thieme. **Kabinet tart diervriendelijke kiezer.** Na drie bijzonder dieronvriendelijke kabinetten zou de politieke wind nu uit een andere hoek moeten gaan waaien...

7

Pauline de Jong. **Natuur in het Rotterdams Havengebied.** Ondanks eerdere toezeggingen wordt de natuur in het Rotterdams Havengebied bij voortduring geweld aangedaan.

11

Rita Stockmann. **Game Fair 2007.** Foto impressie van de tweejaarlijkse jachtkermis die dit jaar plaatsvond in Renkum.

16

Rita Stockmann. **Reeën zijn voor jagers.** Hoe jagers bij voortduring laten weten dat alleen zij weten hoe er in ons land met reeën moet worden omgegaan.

18

Jan Bouterse. **Overtredingen met een staartje.** Handhaving van de Flora- en faunawet of de Dierenwelzijnswet heeft soms opmerkelijke gevolgen.

20

Betty de Jong. **De buit van de vos.** Vaste rubriek over actueel dierenleed in de media.

24

Harry Voss. Jachthut bij Assel herrezen. **Jachthutten.nl.** Vaste rubriek.

Colofon

ISSN 0166-5073

Argus is het kwartaal tijdschrift van De Faunabescherming. Argus wordt toegestuurd aan donateurs die ten minste € 16,- per jaar betalen via postbanknummer 116072 te Renkum.

Sympathisanten betalen € 5,- per jaar en ontvangen jaarlijks de Fauna-nieuwsbief.

Indien u de Faunabescherming testamentair wenst te gedenken, wordt u verzocht contact op te nemen met de penningmeester.

Donateursadministratie

Postbus 150, 6870 AD Renkum, Postbanknummer 116072. Voor adreswijzigingen en vragen over de jaarlijkse donatie kunt u ons mailen: don-adm.dfb@hetnet.nl

Bij betaling vanuit het buitenland dient men één van de volgende codes te gebruiken:

IBAN: NL36 PSTB 0000 1160 72 en BIC: PSTBNL21.

Secretariaat

Mw.A.P. de Jong, Amsteldijk Noord 135,
1183 TJ Amstelveen,

Telefoon (020) 641 07 98, Telefax (020) 647 37 00,

E-mail: faunabescherming@wanadoo.nl

Penningmeester

Mw. I. v.d. Abeele, Korenbloemstraat 30, 6871 WE Renkum,
Telefoon (0317) 318487

Bestuur

I. v.d. Abeele, M.C.J. Bouterse, G.A. Ellenbroek, A.P de Jong,
N. Koffeman, H.H. Niesen, R. Stockmann, M.Thieme,
S.H.D.Voss.

Medewerkers

Leo van den Bergh, Jan Bouterse, Gerard Ellenbroek,
Pauline de Jong, Harm Niesen.

Redactieadres

Gerard Ellenbroek, Ratelaar 47, 7322 GM Apeldoorn,
Telefoon (055) 360 360 6, E-mail: ga.ellenbroek@chello.nl

Website

www.faunabescherming.nl

Lay-out

Van Berkum Graphics, Zwaag

Druk

Drukkerij Hooiberg, Epe

Knipselkrant

Zes keer per jaar verschijnt de FaunaKnipselkrant, een bloemlezing van de in de Nederlandse pers verschenen artikelen over jacht en faunabeleid. U kunt zich abonneren door overmaking van € 8,- per jaar op postbanknummer 116072 ten name van donateursadministratie

De Faunabescherming te Renkum, onder vermelding van 'knipselkrant'. Voor de krant bestemde knipsels kunnen worden gestuurd naar: Fauna-Knipselarchief, Schelfhoutplantsoen 10, 1701 NG Heerhugowaard.

Doelstelling

De Faunabescherming is een niet-gesubsidieerde, landelijke vrijwilligersorganisatie. Haar doel is een ethisch en wetenschappelijk verantwoord faunabeleid.

De Faunabescherming tracht haar doel te bereiken door het bepleiten van verbetering in de wetgeving, het propageren van onderzoek en het bekendmaken van onderzoeks-resultaten aan beleidsinstanties en publiek.

Naar een verantwoord faunabeleid

Papieren tijgers

HARM NIESEN

Drie maanden heeft het nieuwe kabinet zijn oor te luisteren gelegd in de samenleving. Om er achter te komen wat er werkelijk leeft in ons land. Beetje merkwaardig is dat wel. Bijna het hele kabinet wordt gevormd door beroeps politici met een jarenlange ervaring. Wat hebben die dan al die tijd gedaan? En was het niet verstandiger geweest vóór de verkiezingen het oor te luisteren te leggen, zodat alle heikele punten in het verkiezingsprogramma verwerkt konden worden? Of dat voor onze fauna overigens tot meer aandacht zou hebben geleid, is maar zeer de vraag. Het onderwerp is en blijft politiek gezien een ondergeschoven kindje. Veruit ondergeschikt aan onderwerpen met een economisch belang. We hebben het al veel vaker geconstateerd: het agrarisch belang mag op geen enkele manier lijden onder flora of fauna. Die arme jongens hebben het toch al zo moeilijk en ze vertegenwoordigen nog steeds een flink aantal stemmen. Bovendien zijn ze stukken agressiever dan die geitenwollen sokkenactivisten. Als het op papier allemaal maar aardig geregeld lijkt. Voor de harde werkelijkheid lijkt de politiek volstrekt doof. Voorbeelden te over. Overall in de buitengebieden, of het nu natuurreserveaat of boerenland betreft, gebeuren dingen die het daglicht niet kunnen verdragen. Geen enkele instantie doet daar nog gericht onderzoek naar en niemand die het ziet. Alleen bij toeval lopen illegale jagers, gifmengers, vogelvangsters en roofvogelbestrijders wel eens tegen de lamp. Die geringe kans dat ze betrapt worden moet wel betekenen dat het op grote schaal gebeurt. Behalve dit soort welbewuste overtredingen van de wet zijn vooral ook de provinciale onthefingen niets meer dan papieren tijgers. Het staat op papier, dus is het waar. Hoe het op dat papier is gekomen doet er weinig toe. Bewijzen dat de gepresenteerde cijfers niet kloppen, is zelfs voor de rechtbank nauwelijks voor elkaar te krijgen. In het beste geval staan er twee deskundigen tegenover elkaar en is het ene bewijs niet meer waard dan het andere. Als in het Handboek Faunaschade van het Faunafonds - samengesteld door boeren en jagers dus - vermeld wordt dat roeken schade kunnen toebrengen aan maïs, hoeft de jagerslobby niets meer aan te tonen. In het Handboek staat dat de mogelijkheid bestaat en dus is het ook in werkelijkheid gebeurd. En wel in belangrijke mate, want volgens de wet mag er alleen dan een ontheffing verleend worden. Aantonen dat er in feite niets aan de hand is en dat het zoals gewoonlijk alleen maar om iemand gaat die vindt dat er nodig tegen die roeken moet worden opgetreden, is in de praktijk onmogelijk. De bestrijding van ganzen, die de meeste provincies maar al te graag willen uitvoeren, is een ander voorbeeld. Vreselijke en ondragelijke schades worden door de agrariërs gemeld. Alle manieren van bestrijding dienen onverwijld toegepast te worden. Er moeten nog dit jaar 6000 grauwe ganzen geschoten worden volgens de provincie Zuid-Holland. De getallen komen uit de lucht vallen en worden niet door onpartijdige instanties vastgesteld. Maar ook daarna gaat het totaal mis. Niemand kan of zal controleren wanneer dat getal van 6000 is bereikt. Maar het papier is geduldig. Als de wettelijk noodzakelijke rapportage al op tijd boven tafel komt. Gelukkig heeft de rechtbank Den Haag dit plan naar de prullenbak verwezen, maar dat zal de provincie er niet van weerhouden met een nieuw en soortgelijk plan te komen. Maar zoals wel vaker spant de provincie Friesland met haar ontheffing om kievitseieren te mogen rapen op dit gebied de kroon. Middels twee voor vele soorten van kritiek vatbare berekeningen - door deskundigen uiteraard - is vastgesteld dat 1% van de jaarlijks sterfte van de Friese kievitenpopulatie overeenkomt met 500 dode kieviten en dat dit weer staat voor welgeteld 6934 gelegde eieren. En is vastgesteld dat er gemiddeld tot 1 april niet meer dan 7000 eieren worden gelegd. Dus mag er tot 1 april alles geraapt worden wat de kievit kan leggen. Andere meningen van minstens zo deskundigen tellen niet. Op papier is het zorgvuldig geregeld. De werkelijkheid is totaal anders. Nog afgezien van het ontbreken van enige controle op die werkelijkheid. In 2006 was het voorjaar zo koud, dat er nauwelijks een ei kon worden geraapt. Dit voorjaar was zo warm dat de Friezen zélf denken, dat er wel 45.000 eieren geraapt zullen zijn. Het verschil tussen 0 en 45.000 is zo enorm, dat geen zinnig mens kan volhouden dat het gemiddelde van 6934 enige werkelijke betekenis heeft. Wel is duidelijk, dat Friesland de eerstvolgende 6 jaar het rapen niet kan toestaan. Als ze tenminste nog enige geloofwaardigheid wil behouden. Over enkele weken zal blijken of de rechtbank van Leeuwarden het met ons eens is.

Noord-Holland negeert Flora- en faunawet

PAULINE DE JONG

De Commissaris van de Koningin in Noord-Holland, de heer Borghouts (Groenlinks) keurt het overtreden van de wet door de voormalige gedeputeerde van Noord-Holland, de heer Moens (Groenlinks), goed. Hij zei dat in een brief naar aanleiding van een klacht die De Faunabescherming had ingediend. Deze klacht hield in dat de gedeputeerde een rechterlijke uitspraak over winterganzen en smienten (een eendensoort) bewust had ontdoken. Volgens de Commissaris van de Koningin zijn er afspraken gemaakt met het ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit dat deze vogels alleen welkom zijn in de zogenaamde 'foerageergebieden' (percelen waar ze mogen eten) en dat de vogels overal elders actief moeten worden verjaagd. Voor de graslanden in Noord-Holland is zelfs bepaald dat de vogels direct mogen worden doodgeschoten, zonder dat er eerst moeite hoeft te worden gedaan om ze te verjagen.

Flora- en faunawet

De Flora- en faunawet is bedoeld als beschermingswet, waarbij dieren in principe met rust gelaten moeten worden. Alleen als er sprake is van bijvoorbeeld belangrijke schade aan landbouwgewassen kan een uitzondering worden gemaakt op deze bescherming. De provincie kan dan een ontheffing verlenen om enkele exemplaren te laten doden. De wet stelt daarbij als voorwaarde dat er geen andere bevredigende maatregelen voorhanden zijn. Anders gezegd betekent dat dat er alleen maatregelen tegen dieren mogen worden genomen op plaatsen waar zij belangrijke schade hebben aangericht of dreigen aan te richten. En als de dieren daar op een diervriendelijke wijze kunnen worden geweerd of verjaagd dan mag er niet gekozen worden voor dodelijke middelen. Daarentegen is het beleid van de provincie

*Grauwe ganzen zijn in de winter in vrijwel de hele provincie Noord-Holland vogelvrij verklaard.
Foto: Jacques v.d. Neut.*

In een groot deel van Noord-Holland zijn ontheffingen verleend om hazen te schieten.

Noord-Holland met betrekking tot ganzen en smienten in de winter heel anders. De vogels mogen overal buiten de aangewezen foerageergebieden direct worden geschoten. Dat betekent dat niet aan de voorwaarden van 'belangrijke schade' en 'geen andere bevredigende oplossing' is voldaan. Voor de goede orde vermelden wij hier dat de totale oppervlakte van de aangewezen foerageergebieden ongeveer 2% bedraagt van het totale grondgebied van de provincie Noord-Holland. Bovendien maken graslanden ongeveer 95% uit van alle landbouwpercelen in deze provincie.

Het beleid van de provincie betekent in de praktijk dat gedurende de wintermaanden een grauwe gans overal op Texel of in de kop van Noord-Holland mag worden beschoten. Daar zijn namelijk geen foerageergebieden voor deze vogels aangewezen. De bedoeling is dat deze gans ruim 150 km verderop gaat foerageren. Voor smienten zijn helemaal geen speciale foerageergebieden aangewezen. Alle deskundigen weten dat smienten hele andere eisen stellen aan een foerageergebied dan ganzen en toch vindt de provincie Noord-Holland dat deze eenden het maar met dezelfde gebieden moeten doen.

Schorsing ontheffing

Op verzoek van De Faunabescherming heeft de rechtbank in Haarlem uitgesproken dat dit beleid van de provincie strijdig is met de Flora- en faunawet. De rechtbank heeft de ontheffing geschorst en de provincie opgedragen een nieuw besluit op het bezwaarschrift te nemen. Deze uitspraak was ook te verwachten. De wet bepaalt de kaders waarbinnen handelingen mogen worden uitgevoerd. Er kunnen uiteraard nadere afspraken worden gemaakt over de uitvoering van het beleid, maar daarbij is de wet altijd maatgevend. De provincie heeft de jagers echter ruim baan gegeven ganzen en smienten overall in de provincie direct te doden en lapt op

die manier de wet aan haar laars. Zonder de opdracht van de rechter uit te voeren gaf de gedeputeerde Moens de jagers vervolgens toestemming om, ondanks de door de rechter uitgesproken schorsing, toch te gaan schieten. Aangezien het hier gaat om een bewuste overtreding van de wet en het ontduiken van een rechterlijke uitspraak, hebben wij een klacht ingediend bij de Commissaris van de Koningin. Deze geeft in zijn schriftelijke reactie aan dat de handelwijze van de provincie juist is geweest. Hij zegt dat er sprake was van 'onacceptabel grote landbouwschade'. Er was volgens hem sprake van een 'reëel maatschappelijk probleem' dat alleen maar groter zou worden wanneer er niet snel zou worden ingegrepen. De provincie is blijkbaar van mening dat het eten van dood gras door ganzen in de winter als een nationale ramp moet worden beschouwd! Elke deskundige kan echter vertellen dat het eten van gras in de winterperiode absoluut geen schade veroorzaakt. Sterker nog, door het grazen ruimen de vogels de oude en dode plantendelen op, waardoor de grasgroei in het voorjaar juist wordt gestimuleerd.

Taak provincie

De taak van de provincie is om het algemeen belang te behartigen en om de belangen van de zwakkeren in de samenleving te bescher-

men. Dat betekent dat de provincie zich moet richten op de bescherming van milieu, natuur en dieren. De provincie Noord-Holland doet het tegenovergestelde. Deze provincie heeft alleen oog voor de belangen van jagers en boeren. Dat blijkt wel uit de ontheffingen die de laatste tijd door deze provincie zijn verleend. Zo zijn er ontheffingen verleend om in een groot deel van de provincie knobbelzwanen, hazen, wilde eenden en vossen te schieten. En dat schieten mag dan ook nog plaatsvinden gedurende de broed- en zoogperiode. Daarnaast zijn grauwe ganzen, kolganzen en smienten in de winter in vrijwel de hele provincie vogelvrij verklaard.

Maar ook in de zomer worden grauwe ganzen niet met rust gelaten. Zo heeft de provincie Noord-Holland recent een ontheffing verleend om grauwe ganzen vanaf april tot september te schieten op percelen met dreigende schade, waarbij eerst alternatieve maatregelen moeten worden getroffen. Dit deel van de ontheffing voldoet weliswaar wel aan de voorwaarden zoals zijn vermeld in de wet. Maar daarnaast is deze ontheffing ook verleend om de ganzen te doden op plaatsen waar geen schade dreigt en zonder dat er moeite hoeft te worden gedaan ze te verjagen. Het doel van deze laatste activiteit is namelijk het drastisch verlagen van de aantallen van deze ganzen. Dat laatste is overigens op ons verzoek door de rechtbank in Haarlem eveneens afgekeurd wegens strijdigheid met de wet.

De wet

De provincie Noord-Holland is in de zaak van de winterganzen in hoger beroep gegaan bij de Raad van State. En ook over het 'populatiebeheer' van de zomerganzen is het laatste woord vermoedelijk nog niet gezegd. Wij gaan er overigens vanuit dat de Raad van State met ons van mening zal zijn dat de wet bepalend is. De wet geeft de kaders aan waarbinnen handelingen mogen worden verricht. Het is onbegrijpelijk dat de provincie van mening is dat zij boven de wet staat en haar eigen beleid zou kunnen bepalen. Het verwijzen naar afspraken met de minister gaat natuurlijk niet op, want ook de minister dient zich te allen tijde aan de wet te houden. De minister heeft echter in het verleden regelmatig het slechte voorbeeld gegeven en in die zin zou je ook kunnen stellen dat de provincie teveel naar het beleid van de vorige, zeer dieronvriendelijke pro-jacht minister, de heer Veerman, heeft gekeken. Dat mag echter niet als verzachtende omstandigheid worden gezien. Het wordt tijd dat de provinciale overheid haar eigen verantwoordelijkheid leert nemen.

Kabinet tart diervriendelijke kiezer

MARIANNE THIEME

De kabinetten Balkenende 1, 2 en 3 vormden een ramp voor dieren. Nooit eerder werden zoveel diervriendelijke maatregelen genomen in zo'n kort tijdsbestek. Onderzoek van Blauw Research in opdracht van de Dierenbescherming in oktober 2006 wees uit dat 97% van de Nederlandse kiezers de plezierjacht afwijst. Desondanks bereidt het kabinet een voorstel voor om de plezierjacht in natuurgebieden weer vrij te laten. Een regelrechte provocatie van het CDA die het diervriendelijke imago van coalitiepartners Partij van de Arbeid en ChristenUnie blijvend zal kunnen schaden. Geen wonder dat de presentatie van het voorstel enkele weken is uitgesteld. In 2002 stelde CDA-kamerlid Annie Schreijer-Pierik, erelid van de Kamper jagersvereniging en gehuwd met een gepassioneerde jager, na veelvuldig contact met de lobbyisten van de Koninklijke Nederlandse Jagers Vereniging, een aantal versoepelingen van de Flora- en faunawet voor. In de praktijk kwamen die erop neer dat het complete beschermingsregime van deze wet aan flarden zou worden gesloten. Jagers zagen hun kans schoon de toevallig ontstane meerderheid in het parlement - als gevolg van de opkomst van de LPF - te benutten om de restricties in de jachtwetgeving in snel tempo naar de eeuwige jachtvelden te helpen. Minister Veerman, de nieuwe voorzitter van Natuurmonumenten, hielp ze daar graag mee. Vossen zijn weer vogelvrij verklaard, jacht in draag- en zoogtijd kan weer volop doorgang vinden. Het met lichtbakken verblinden van dieren tijdens de nachtelijke uren is weer mogelijk. Per jaar worden 60.000 ganzen doodgeschoten onder het mom van "verjagen" en zelfs de drijfjacht op wilde zwijnen komt - onder een andere naam - weer gewoon terug ondanks het

grote maatschappelijke verzet daartegen. Eén onderdeel van de door Schreijer-Pierik verwoorde jagerswensen ging echter zelfs in Veerman te ver: herinvoering van de plezierjacht in natuurgebieden.

Zoals het toestaan van motorcross in beschermde natuurgebieden niet voor de hand zou liggen, zo zag ook Veerman dat het doden van dieren in beschermde natuurgebieden, louter voor de lol en zonder enige noodzaak lastig uit te leggen is aan de burger. Hij had dat goed gezien, getuige de uitkomsten van Blauw Research, waaruit bleek dat slechts 5% van de Nederlanders vond dat in het wild levende dieren deugdelijk beschermd werden door het kabinet Balkenende.

De maatschappelijke weerzin tegen het louter voor de lol doden van dieren had er eerder al toe geleid dat jachtgezinde krachten in de afgelopen jaren alles in het werk hadden gesteld om via windowdressing de burger om de tuin te leiden in het belang van een handjevol jagers. Zo waren dieren als herten, zwijnen, reeën, ganzen en knobbelzwanen al een tijdje "niet meer bejaagbaar". Ze werden weliswaar nog steeds bij vele duizenden geschoten, maar dat gebeurde nu niet meer onder de beladen noemer "jacht". Eufemistische benamingen als "populatiebeheer" of "schadebestrijding-met-het-jachtgeweer" zorgden ervoor dat 28.000 gekostumeerde heren hun bloeddorstige hobby konden voortzetten ondanks de uitgesproken afkeer van het publiek. Voor knobbelzwanen betekent dat nog steeds dat jaarlijks één van elke drie dieren uit de lucht wordt geschoten en een veelvoud gewond raakt. Maar nee, "gejaagd" wordt er niet meer op deze dieren. Ondanks het feit dat de Nederlandse wetgeving de jagers nu al ruimte biedt om elk jaar meer dan 2 miljoen dieren te doden (waarvan nut en noodzaak door niemand

anders dan henzelf werd vastgesteld), blijft de jachtlobby bij monde van Schreijer-Pierik aandringen. Er moet en zal ook weer voor de lol gejaagd worden in natuurgebieden.

Veerman rekte het indienen van dit voorstel 4 jaar, maar net voor z'n afscheid zwichtte hij toch. En dus lag er voor de zich "diervriendelijker" noemende Gerda Verburg een in ijltempo uitgewerkt voorstel om van elk natuurgebied een schietbaan te maken. Jagers worden hooguit gecontroleerd door van hen afhankelijke jachtopziensers. Sociale controle door wandelaars en oplettende burgers wordt tegengegaan door bordjes "verboden toegang, rustgebied voor het wild", etc. te plaatsen.

PvdA en CU staan nu voor een dilemma. Steunen ze de grootste coalitiegenoot, in de wetenschap dat de kiezer de plezierjacht massaal afwijst en ze daarmee kiezersbedrog zouden plegen? Of blijven ze trouw aan hun verkiezingsbeloften en riskeren ze ruzie met het CDA?

Natuurlijk zal er geprobeerd worden de kiezer een rad voor ogen te draaien met een omfloerst compromis. Juist omdat het zo overduidelijk om 100% plezierjacht gaat zal dat niet meevallen.

Niet voor niets hebben de kiezers ervoor gezorgd dat Nederland het eerste land ter wereld is met een Partij voor de Dieren in het parlement. Kiezers laten zich niet zomaar iets wijs maken als het over de belangen van dieren gaat. Als naast de Partij voor de Dieren ook Groenlinks, SP, PvdA, CU, PW, WD en D66 zich aan hun verkiezingsbeloften houden, komt er zeker geen hernieuwde plezierjacht in onze natuurgebieden. Gelet op de beloften aan de kiezers zijn 107 kamerleden gehouden om tegen plezierjacht in natuurgebieden te stemmen. Het worden weer spannende tijden. En niet alleen voor de dieren!

Een verloren zaak?

Natuur in het Rotterdams havengebied

PAULINE DE JONG

Vorig jaar brachten wij nog een themaspecial uit onder de titel 'Ontwikkelingen in het Noordelijk Deltagebied', waarin uitgebreid verslag werd gedaan van de activiteiten die zijn ontplooid om het verlies aan natuur in het Rotterdams havengebied te compenseren. Het Rotterdams Havenbedrijf had hier vijftien jaar geleden vier miljoen gulden voor beschikbaar gesteld. Bovendien is in 2001 door het Rotterdams Havenbedrijf zelf een boekwerk getiteld 'Regieboek Buitenruimte' uitgegeven. Hierin staat dat de aanwezigheid van natuur in de haven van toenemend economisch belang is, omdat het bijdraagt aan het maatschappelijk draagvlak. "Daarom is het belangrijk om natuurwaarden mee te laten wegen in projecten", aldus het Regieboek. De aanwezigheid van grote meeuwenkolonies is daar een onderdeel van. Het lijkt allemaal te mooi om waar te zijn. En inderdaad. Inmiddels is duidelijk geworden hoe het Havenbedrijf werkelijk over de aanwezigheid van natuur in het algemeen en de fauna in het bijzonder denkt.

Konijnen

In het Rotterdams havengebied wordt al enige tijd, en niet in het minst door het Rotterdams Havenbedrijf zelf, een beleid gevoerd om de natuur in dit gebied zoveel mogelijk om zeep te helpen. Zo worden al enige jaren ontheffingen aangevraagd om de aanwezige konijnen in het hele havengebied dag en nacht te bejagen met geweer en kunstlicht. Zonder aarzelen verleent de provincie Zuid-Holland deze ontheffingen met als argument dat de konijnen een gevaar zouden vormen voor de openbare veiligheid. Dat is natuurlijk klinkklare onzin. Het gaat hier puur om plezierjacht. Konijnen vormen in het grootste deel van het havengebied geen enkel probleem. Op sommige plaatsen kan het graven door deze dieren hoogstens lastig zijn, omdat je moet uitkijken waar je loopt. Als er werkelijk sprake zou zijn van gevaar voor de openbare veiligheid, bijvoorbeeld als gevolg van graafactiviteiten

*Een konijn in het Europoortgebied.
Foto: Norman van Swelm.*

door konijnen, dan zouden er uiteraard heel andere maatregelen moeten worden getroffen. Met relatief eenvoudige middelen zoals ingegraven gaas, beton of stenen matconstructies kan volledig worden voorkomen dat konijnen holen graven waar dit ongewenst is. Immers in een dergelijk gebied met allerlei zware (petro-) chemische bedrijven waar sprake is van brand- en ontploffingsgevaar, moet dat geen probleem zijn. Men wil daar natuurlijk niet voor de veiligheid afhankelijk zijn van een jager die af en toe voor zijn plezier een konijntje komt schieten.

was dat de paarden de aanwezige vegetatie zouden begrazen en door betreding meer variatie in de vegetatie zouden aanbrengen. Daarmee zou het terrein minder geschikt worden gemaakt voor de meeuwen en zouden de vogels uiteindelijk verdwijnen. Dat was uiteraard het uiteindelijke doel. De Faunabescherming heeft hiertegen heftig geprotesteerd. Wij hebben aangifte gedaan bij de politie, waarbij wij aangaven dat het opzettelijk verontrusten van deze vogels en het vertrappen en verstoren van hun nesten en legsel op grond van de Flora- en faunawet verboden is. Het Havenbedrijf had voor deze verboden handelingen geen ontheffing van de minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit ontvangen. Na verloop van tijd bleek echter dat de meeuwen zich niet veel van de paarden aantrokken en gewoon doorgingen met broeden en dat deze actie dus niet het gewenste effect had. De paarden werden uiteindelijk verwijderd.

*Onthutst blijven de meeuwen achter op hun kaalgeschoren broedterrein.
Foto: Norman van Swelm.*

deze handeling er niet toe te leiden dat de vogels het direct zouden opgeven. Ook daar wist men wel raad mee. Dagelijks werden twee trekkers het terrein ingestuurd om met een zware sleepbalk de aanwezige vogels te verjagen en de eventuele broedpogingen ongedaan te maken. En op het

*Parende stormmeeuwen. Europoort, Rotterdam.
Foto: Norman van Swelm.*

Bulldozer

Het kan echter nog veel erger. Dit jaar, constateerden wij dat nota bene in het broedseizoen op vier plaatsen in deze broedkolonie, met bulldozers de top laag van de bodem was weggeschoven. Naar schatting ging het om zo'n 80 hectare! De meeuwen bleven ontredderd op de zandvlakte achter. Het doel van deze actie was overduidelijk om de vogels opzettelijk te verontrusten, hun eventuele nesten en eieren te vernielen en te voorkomen dat de vogels op de betreffende locatie nog langer tot broeden zouden komen. Zoals kon worden verwacht leek ook

Broedende kleine mantelmeeuw in het Europoort-gebied. Foto: Norman van Swelm.

Meeuwenkolonies

Niet alleen de konijnen maar ook de meeuwen worden niet met rust gelaten. Zij zitten in de weg bij het schieten van konijnen! In het Rotterdams havengebied broeden met name grote aantallen zilver- en kleine mantelmeeuwen. Van de kleine mantelmeeuw broedt ongeveer 20% van de totale Nederlandse populatie in het Rotterdams havengebied. Bovendien gaat het om ruim 10% van de Europese en daarmee de wereldpopulatie en is het de grootste broedkolonie van Europa. Kortom, het havengebied vormt een heel belangrijk broedgebied voor deze soort. De kern van de broedkolonies wordt gevormd door twee grote terreinen gelegen langs de Markweg in Europoort (samen ongeveer 90 ha) die al meer dan 20 jaar door de vogels worden gebruikt. Het gaat om onbebouwde veiligheidszones tussen de verschillende bedrijven in. De vogels konden daar al die jaren ongestoord broeden zonder dat zij op enige manier voor overlast zorgden.

Inzet paarden

In 2005 werd er om één van deze terreinen opeens een hek geplaatst en daarin werd een groep konikpaarden losgelaten. Uit de berichtgeving bleek dat het de bedoeling

naastgelegen terreingedeelte van de Nerefco raffinaderij, dat eerst ook was kaalgebulldozerd, werd de grond bedekt met plastic folie.

Helikopterhaven

Afgezien van deze aanslagen op de broedkolonie speelde er nog een andere zaak tussen door. Vorig jaar is in de meeuwenkolonie een helikopterhaven aangelegd ten behoeve van de loodsen van de Rotterdamse haven. En in februari van dit jaar verleende de provincie Zuid-Holland een ontheffing om de meeuwen opzettelijk te laten verontrusten door een valkenier met zijn roofvogels en om de nesten en eieren van de vogels te vernielen. Deze handelingen mogen plaatsvinden in een straal van 300 meter rondom de helikopterhaven met als argument dat er sprake is van gevaar voor de helikopterbemanning vanwege de rondvliegende vogels. Iemand met gezond verstand zou natuurlijk nooit een helikopterhaven aanleggen midden in een broedkolonie meeuwen. De loodsen hadden echter in goed overleg met het Rotterdams Havenbedrijf gemeend dat dit de enige geschikte locatie was. Ja natuurlijk, het Havenbedrijf zag dit vooral als een mooi extra argument om de meeuwen intensief te bestrijden.

Overtredingen Flora- en faunawet

De Faunabescherming heeft ondertussen van al deze ernstige overtredingen van de Flora- en faunawet aangifte gedaan bij de Regionale Milieupolitie. Bovendien heeft De Faunabescherming in een brief aan het Openbaar Ministerie verzocht om op te treden en om deze werkzaamheden onmiddellijk te laten stilleggen. Er gebeurde echter niets. De politie kwam wel op de betreffende locaties kijken, maar er werd geen proces-verbaal opgemaakt want dat mochten ze niet van hun superieuren! Ruim drie weken na onze eerste aangifte bleek hoe dat kwam. De verantwoordelijke Officier van Justitie, de heer De Rijck, meldde aan onze organisatie dat er weliswaar sprake was van een overtreding van de wet in die zin dat de vogels inderdaad opzettelijk werden en worden

Om te voorkomen dat meeuwen er zouden gaan broeden werd het terrein van de Nerefco raffinaderij kaalgebulldozerd en de grond bedekt met plastic folie. Foto: Norman van Swelm

verontrust. Maar hij vond het niet nodig om hiertegen op te treden en daarvoor voerde hij aan aantal argumenten aan.

Officier van Justitie

Allereerst stelde De Rijck dat er geen nesten en eieren waren verstoord. Dat klopt absoluut niet, aangezien de bulldozer in april tijdens het broedseizoen de toplaag van de bodem had weggeschraapt. Vanaf begin maart bezetten de meeuwen hun nestplaatsen en is er sprake van 'nesten' in de zin van de wet. En vanaf half april zijn de eerste eieren aanwezig. De Officier van Justitie heeft waarschijnlijk gedacht dat, wanneer er geen kapotte eieren of beschadigde nesten kunnen worden gevonden, de overtreding ook niet heeft plaatsgevonden. In de trant van: als er geen lijk is, is er ook geen moord. Zo werkt dat natuurlijk niet. Door het grove geweld waarmee de bodemlaag is afgeschraapt is al het bewijsmateriaal vernietigd. Het kan dan toch niet zo zijn dat daardoor de dader vrijuit zou gaan.

Broeden voorkomen

Het tweede argument van De Rijck om niet op te treden was dat er door de minister van Landbouw, toen nog Veerman, in een brief was aangegeven dat het is toegestaan om buiten het broedseizoen maatregelen te treffen om te voorkomen dat vogels gaan broeden en vervolgens zouden geplande werkzaamheden ook in het broedseizoen mogen plaatsvinden. Dan gaat het om een situatie waarbij bijvoorbeeld bomen of struiken aanwezig zijn op een plaats waar gebouwd zal gaan worden. In dat geval mogen de bomen of het struikgewas buiten het

broedseizoen worden verwijderd. Vanwege het ontbreken van vegetatie zullen er vervolgens geen broedgevallen kunnen worden verstoord wanneer het bouwproject wordt uitgevoerd.

In dit geval is de situatie uiteraard volstrekt anders. Allereerst zijn de versturende maatregelen niet vóór het broedseizoen, maar in het broedseizoen uitgevoerd. Bovendien werden de vogels tot begin juni en dus tijdens het broedseizoen opzettelijk en welbewust verstoord om te voorkomen dat ze in rust tot broeden kunnen komen. Dat betekent dat de ene overtreding wordt uitgevoerd (opzettelijk verontrusten: verboden op grond van artikel 10 van de Flora- en faunawet) om de andere overtreding (het vernielen van nesten en eieren: verboden op grond van artikel 11 en 12 van de Flora- en faunawet) te voorkomen. Dat zou de minister van Landbouw nooit voor zijn rekening hebben kunnen nemen.

Geen natuurgebied

Het derde argument om niet op te treden was dat het niet gaat om een natuurgebied, maar om een industriegebied. Dat slaat werkelijk alles. De Flora- en faunawet verbiedt het opzettelijk verontrusten van dieren en het beschadigen van nesten en eieren altijd, overal en onder alle omstandigheden. In de wet wordt terecht geen onderscheid gemaakt naar locatie of functie van het gebied. Wij begrijpen niet wat de Officier van Justitie heeft bezielde toen hij tot deze beslissing kwam. In het gunstigste geval is hij slecht geïnformeerd. Wij vrezen echter dat hier sprake is van een staat in een staat en dat zowel het Havenbedrijf als het Openbaar

Ministerie van mening is dat de Nederlandse wet daar niet van toepassing is.

De Faunabescherming heeft bij het Gerechtshof in Den Haag een klacht ingediend tegen het feit dat de Officier van Justitie weigert om op te treden tegen meerdere, ernstige en herhaalde overtredingen van de Flora- en faunawet. Wij vragen ons af wat hierachter zit.

Politiek

De Partij voor de Dieren en GroenLinks hebben zich inmiddels met deze zaak bemoeid. Zo zijn er al diverse kamervragen gesteld zowel aan de minister van Landbouw als aan de minister van Justitie. Tevens zijn er vragen gesteld aan Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland. Tot nu toe heeft dat niet tot actie geleid. De minister van Landbouw doet alles af met opmerkingen dat er door de provincie zorgvuldig is gehandeld, dat maatregelen buiten het broedseizoen zijn toegestaan en dat het niet gaat om een natuurgebied maar om een industriegebied. Het lijkt er dus op dat ook de minister óf slecht is geïnformeerd óf te kwader trouw is. Gedeputeerde Staten van de provincie verschuilen zich achter het feit dat andere instanties hebben bepaald dat de helikopterhaven op deze plaats kon worden aangelegd en dat de veiligheid voorop staat. Tevens schuift de provincie de verantwoordelijkheid voor het handhaven van de wet af naar de rijksoverheid. Wij wachten nog op de antwoorden van de minister van Justitie. Maar tot nu toe zijn wij niet hoopvol gestemd. Blijkbaar moet voor de economie alles wijken, ook het Nederlandse recht! Rotterdam, een bananenrepubliek binnen het Koninkrijk der Nederlanden.

De protestboodschap van De Faunabescherming hoog boven de wolken, sprak een gevangen gehouden slechtvalk zo aan, dat hij wegwiekte van het demonstratieterrein, zodra de valkenier zijn show startte en hem losliet. De vogel kwam niet meer terug.

Foto: Harry Voss

Foto impressie

Game Fair 2007

RITA STOCKMANN

DOOD GEEN DIER VOOR PLEZIER

WWW.FAUNABESCHERMING.NL

Op 1,2 en 3 juni 2007 werd de tweejaarlijkse jachtkermis Game Fair gehouden op de terreinen van Het Geldersch Landschap rond Kasteel Doorwerth. Na jarenlang Apeldoorn als domicilie te hebben gekozen, streek het jagersvolkje voor de eerste maal neer in de gemeente Renkum. De uiterwaarden werden omgetoverd tot parkeerplaats, waar jongelui bezoekers met dwingend handgebaar een plaats wezen, terwijl het overgrote deel van de parkeergelegenheid onbenut was. Maar het leverde studiepunten op, zo lieten ze desgevraagd weten. Verdere begeleiding was niet nodig, bezoekers konden gewoon op het geknal afgaan om de ingang te vinden.

Een model paar van De Faunabescherming waagt zich onder het publiek om op een ludieke manier te protesteren tegen de jacht. Mooi toch? Een jager om je nek in plaats van een vos? Je laatste patronen geef je in bewaring aan je vrouw die er iets leuks meedoet. Alleen sommige jagers begrepen het niet en één weidman vertrouwde onze actievoerster toe dat hij zelf van patroonhulzen een kerstboomverlichting had gemaakt. Zullen wij ooit nader tot elkaar komen?

Foto: Gijs van den Abeele.

De Stichting Game Fair, ooit opgericht door jonge jagers uit de regio Nijmegen, die zich "de Groene Eikels" noemden, behartigt de belangen van veel verschillende natuurorganisaties. Althans, dat wordt beweerd in hun folder. Feit is gelukkig dat inmiddels heel wat overheidsinstanties, zoals Staatsbosbeheer en het ministerie van LNV, hebben afgehaakt. Eerder waren deze altijd prominent in beeld op Game Fairs. Geen enkele zichzelf respecterende natuurorganisatie was aanwezig, behalve Het Geldersch Landschap, dat geld wil verdienen aan de Game Fair door haar grond te verhuren. Zelfs sportvissers, kievitseierenrapers, en muskusrattenbestrijders lieten verstek gaan. En hoewel de Koninklijke Nederlandse Jagers Vereniging en de Vereniging Het Reewild gezellig samenhookten in de KNJV-voorlichtingsbus, was er weinig belangstelling voor het "evenwichtige natuurbeheer" waarmee deze clubs publiek en politiek doorgaans weten te paaien. Nee, dit publiek was anders. Bloed aan de paal, of liever

gezegd, in de wildbakken, waar geschoten dieren in worden gegooid zodat de SUV's niet met bloed besmeurd raken. Ze werden bij de vleet gekocht. Via het lijfblad van de Koninklijke Nederlandse Jagers Vereniging kan men op de hoogte blijven wat er zoal voor handen is op het gebied van jachtreizen. En natuurlijk ontbreken deze reisbureaus niet op de Game Fair.

Schietreisjes

Voor een Hongaars jachttripje kan de jager voor €1.375 p.p. boeken bij Diana & Weyer waarbij 160 te schieten fazanten in het vooruitzicht worden gesteld.

In Kroatië gaat het om drijfjacht op wilde zwijnen waarbij veel en grote zwijnen op het tableau zullen belanden.

In Polen kun je op staatsjacht, waar bijna €2000 voor moet worden neergeteld.

Maar dat is wel inclusief één hert en retourbetaling wanneer het hert niet meewerkt. En aangezien alles draait om de te bemachtigen

trofee wordt er bij vermeld dat één gewei tot 5 kilo gratis is.

Het is verhelderend om te zien hoeveel stands er waren met het dier als lijdend voorwerp, waarmee de jagersscene weer duidelijk toonde wie zij altijd zijn gebleven, namelijk plezierjagers. Politici die er blindelings op vertrouwen dat via wetgeving en het inschakelen van jagers in de natuur, de natie een goede dienst bewezen wordt, hadden eens onaangekondigd een kijkje moeten nemen. Marktkramen vol aardewerk, glaswerk, schilderijen, kroonluchters, geweren, messen, vangmiddelen, outfit voor de stoere jagersman, buitenlandse jachtreizen enz. enz. Maar allemaal met hetzelfde thema; de jager overheerst het dier. Niks schadebestrijding, niks preventieve afweermiddelen, niets dat ook maar zweemt naar natuurbeheer.

Manifestaties als de Game Fair zijn unfair en wat daar wordt gepromoot kost miljoenen dieren jaarlijks het leven.

Een exclusieve Duitse wapenhandel verkoopt kleding en geweren. Dat is dringen geblazen. Foto HarryVoss

Afdeling lokken van dieren. Naast een stapel lokeenden waarmee je veel overvliegende eenden onder schot kunt krijgen, zien we een ander lokmiddel. Een trommel met gaatjes. Het zou een mooie quizvraag kunnen zijn. Maar het is een voertrommel voor wilde zwijnen. Die zouden niet bijgevoerd moeten worden. Maar wat is er nu mooier voor een jager dan je prooi eerst te voeren en hem te zien worstelen door met zijn neus de trommel voort te rollen zodat de mais op de grond valt.

Foto: Heinz Stockmann.

Hoe krijg je genoeg vossen in je jachtveld? En hoe houd je ze daar? Niet dat jagers vossen leuk vinden. Wat ze wel leuk vinden is om ze dood te knuppelen. Daartoe lok je ze in je kunstbouw. Zit er een vos in of zelfs meerdere jonge vosjes, dan afgrendelen die pijp en je kunt via een deksel op het ronde nest naar hartelust toeslaan. Dit moet toch verboden worden! Foto: Betty de Jong.

Een treurig stel. De demonstratie roofvogels, waarvan twee met blindmakende kap om ze rustig te houden, wachten gelaten tot zij door de valkenier worden meegenomen om hun kunstje te tonen. Roofvogels worden uit voorzorg hongerig gehouden om ze bij de valkenier terug te laten komen. Het lege zitje laat zien dat vrijheid nog altijd gaat boven een leven in gevangenschap. Even tevoren was de slechtvalk aan zijn gijzelnemer ontsnapt.

Foto: Heinz Stockmann.

Over bont gesproken. Huiden van dieren te kust en te keur te koop, waaronder ijsbeer-, giraffe- en zebra's, Foto: Heinz Stockmann.

Een verplaatsbare hoogzit. Geen enkel risico nemen ze meer de jagers van de Veluwe.

Zo heb je een hoogzit en zo heb je wrakhout. Met deze demontabele hoogzit hoopt een groothandel in jachtsportartikelen furore te maken bij gedupeerde jagers en bij jagers die liever niet laten zien wat er zoal in de bossen gebeurt. Als we af mogen gaan op het postuur van de jager op de foto dan is deze nouveauté voldoende getest.

Foto: Heinz Stockmann.

Het vangen van vossen
- en katten in vangkooien
is nog steeds toegestaan.
Hier toont de standhouder
hoe middels lichtsluizen en
klepsluitmodules het apparaat
kan detecteren en activeren.
Ook de vossenkunstbouw kan
door middel van een lichtsluis
worden bewaakt.

Foto: Heinz Stockmann.

Game Fair 2007

Wat is er nu gezelliger dan een hapje en een drankje in de feesttent. De jagersfamilie laat het zich goed smaken onder het toeziend oog van een reeds buitgemaakte neushoorn.

Foto: Heinz Stockmann.

Reeën zijn voor jagers en van jagers

RITA STOCKMANN

Reeën langs de bosrand. Foto: Geurt Besselink.

Hoeveel reeën er in Nederland leven weet niemand. Zelfs de jagers weten het niet hoewel ze dat wel pretenderen. Maar elke ree die zich in ons land bevindt behoort de jager toe. Zoveel is zeker. Levend vormen ze de stoffering van het landschap, waar menige jager natte dromen van krijgt, vooral gedurende de bokkenjacht. Dood vinden ze gretig aftrek op gewei en plankjes boven de open haard of voor de culinaire trek. Kortom, Nederlandse reeën zijn geprivatiseerd.

Tellen en schieten

Reeën behoren ingevolge de Flora- en faunawet tot de beschermde inheemse dieren, die aan niemand toebehoren (res nullius), waarop de jacht niet is geopend. Vreemd, zult u zeggen, want er worden er toch elk jaar 12.000 geschoten! Dat is juist, maar dat mag geen jagen heten van de wetgever. Dat heet "Beheer en Schadebestrijding". Maar schade waaraan? Het ergste wat wij kunnen bedenken is schade aan fruitbomen waarvan de eigenaar te beroerd is om zijn bron van inkomsten gewoon veilig te stellen met een eenvoudige afrastering. En dan het beheer. De wetgever heeft in nauwe samenwerking met de jagers bepaald dat na het (zogenaamd) tellen van reeën door jagers, voor zes jaar ontheffing wordt gegeven door de provincie om net zoveel reeën te schieten als ze willen. Maar het mag geen jagen heten. Wat van ons geen *tellen* mag heten is de volstrekt infantiele wijze waarop jagers in maart en april in terreinwagens vol tellers en meetellers doen voorkomen alsof ze de reeënstand hebben geïnventariseerd. Door middel van ondoorzichtige zelfbedachte draagkrachtmodellen worden niet gespotte

reeën verhaspeld met gedroomde aantallen tot een nimmer vast te stellen populatie voor een bepaald gebied, als zou dit uit het oogpunt van natuurbescherming wenselijk zijn. Van enige controle van overheidswege of van onafhankelijke deskundigen is geen sprake. Reeën zijn van jagers.

Rol van de politie

Zelfs wanneer reeën in nood verkeren, kun je de jager symptomen van bezitterigheid niet ontzeggen. Neem bijvoorbeeld het schema "valwild" (verongelukte of zieke dieren) van de Politie Achterhoek / IJsselstreek.

In maart 2007 werd de dierenambulance Doetinchem geconfronteerd met een verbod om voor gewonde reeën uit te rijden, onder het motto "Reewild is het eigendom van de Wild Beheer Eenheid (WBE)".

Volgens de politie houdt dat verband met de behoefte aan een aangepaste regeling, afgeleid van de "afgeprocedeerde regionale valwildregeling". Er hoeft in het vervolg ook geen valwildformulier meer door de politie te worden opgemaakt. Er worden valwildverlofhouders (jachtaktehouders of

Bijzondere Opsporings Ambtenaren, lees *jagers*) aangesteld en de dierenambulance wordt niet meer gebeld. Dit alles betekent zoveel als: Jachtgezinde politieambtenaren hebben samen met de jagers een regeling bedacht waardoor alleen jagers zich mogen "ontfermen" over verongelukte reeën, wilde zwijnen en edelherten. Door gedupeerde autobezitters kan geen aanspraak meer worden gemaakt op financiële compensatie voor schade zoals dat tot nu toe het geval is. Geld van de wegbeheerder voor het ophalen van het verongelukte dier en van de poelier wordt overgemaakt aan de Faunabeheer-eenheid en uitgekeerd aan de dienstdoende valwildverlofhouder. Dit laatste is gesanctioneerd door de bevoegde Officier van Justitie. In de toelichting van de politie wordt nog eens uiteengezet dat er geen nadruk is gelegd op de bevoegdheid van de politie om dieren uit hun lijden te verlossen. En verder: "Ook veiligheid en zelfs een mogelijke imagoschade voor de Politie zijn dan zaken om in overweging te nemen!" Zelfs de verslaglegging door de van een Verlof voorziene jachtaktehouder (jager) of BOA geschiedt buiten het gezichtsveld van de politiefunctionarissen. We zeiden het hierboven al: "Reeën zijn van jagers".

Minister Verburg gelooft in jagers

Vanzelfsprekend zijn er kamervragen gesteld over dit nieuwe staaltje van privatisering van onze fauna en wel door de Partij voor de Dieren.

En ja, minister Gerda Verburg (CDA) is op de hoogte van de recente hebbigheid van de jagers. Sterker nog, zij is het er volkomen mee eens. Zij vindt jagers deskundig om een afweging te maken of een gewond dier voor opvang in aanmerking komt of moet worden afgemaakt wat meteen de kassa doet rinkelen. Nu is de minister net vers aangetreden en zou je haar met heel veel goede wil naïef kunnen noemen. Maar hoe zit het dan met eventuele gezonde, jonge, achtergebleven dieren waarvan de moeder verongelukt is? "Die zoeken we op" wordt ons door jagers verzekerd, in het midden latend wat er vervolgens met de dieren gebeurt. Verburg daarentegen lijkt vastberaden: "Bestaande regelingen voor deze dieren, die mogen worden opgevangen en verzorgd of mogen worden gedood, passen binnen de bepalingen van de Flora- en faunawet". Ho, ho mevrouw Verburg. Waar staat in de Flora- en faunawet dat verweerde reekalveren behorend tot de inheemse, beschermde dieren, gedood mogen worden in het kader van het besluit Beheer en Schadebestrijding Dieren, zonder dat zij "geteld" zijn? En zonder dat die dieren vallen onder het goedgekeurde faunabeheerplan? De daarin toegestane 10 % van het afschot bovenop de te schieten aantallen aan te merken als valwild gaat niet op, omdat verweerde reekalfjes niet ziek zijn. Staat er niet in artikel 2 van de Flora- en faunawet dat een ieder voldoende zorg in acht neemt voor de in het wild levende dieren? En staat er voorts ook niet in de wet dat de zorg in ieder geval inhoudt dat een ieder, die weet

of redelijkerwijs kan vermoeden dat door zijn handelen of nalaten nadelige gevolgen voor de fauna kunnen worden veroorzaakt, verplicht is dergelijk handelen achterwege te laten, dan wel alle maatregelen te nemen die redelijker wijze kunnen worden geveerd teneinde die gevolgen te voorkomen of, voor zover ze niet kunnen worden voorkomen, deze zoveel mogelijk te beperken of ongedaan te maken? Zo was er een automobilist die zich ontfermde over een aangereden ree en daarvoor van een BOA een bekeuring kreeg. En op welke gronden veronderstelt de minister dat alleen jagers gehouden zijn zich op hun eigen wijze te mogen ontfermen over door het verkeer gewonde dieren en personeel van dierenambulances daarvan uit te sluiten?

Reeën zijn in het wild levende dieren en zullen als alles goed gaat zonder menselijke bemoeienis leven en sterven. Maar het gaat niet goed. Nederland heeft een ministerie van LNV dat bepaalt dat tegen alle uitkomsten van onderzoeken in en tegen de oorspronkelijke bedoeling van de wet, er een verbeten plezierjacht wordt gemaakt op, in dit geval, reeën, zelfs als ze al dood zijn. Zolang de volksvertegenwoordigers niet ingrijpen blijven reeën *van jagers* en voor jagers.

Van tijd tot tijd wordt de jachthut omgebouwd tot telhut. Foto: Archief De Faunabescherming.

Overtredingen met een staartje

JAN BOUTERSE

In de afgelopen meimaand werden we in de regionale Zuid-Hollandse media getraakteerd op een aantal berichten van overtredingen met betrekking tot huisdieren en natuur en milieu. Bij nader inzien bleken de overtredingen 'een staartje te hebben'. Niet alleen voor de personen die bij die overtredingen betrappt werden, maar bij nader inzien ook voor de mensen die wetten en regels moeten zien te handhaven en ten slotte ook voor kritische waarnemers, waartoe ik ook veel lezers van Argus reken. Want je loopt ergens buiten rondje ziet iets waarvan je vermoedt dat het niet in de haak is en je denkt: moet ik de politie waarschuwen? Of je vraagt je af wat er precies is toegestaan en wat niet.

De doodgeschoten hond

Op 25 mei jl. werd een 38-jarige Hillegommer aangehouden wegens betrokkenheid bij het doodschieten van zijn hond. De beagle was een maand eerder gevonden in Bodegraven. Na onderzoek en door enkele getuigenverklaringen kwam de Hillegommer in beeld. Hij heeft verklaard een kennis te hebben gevraagd de hond af te maken. Volgens de Hillegommer was het een probleemhond en beet hij andere honden en hapte hij naar mensen. Daarnaast zou het dier volgens hem gezondheidsproblemen hebben gehad en wilde hij 'het dier uit zijn lijden verlossen'. Tot zover het bericht op de teletekst van de regionale omroep TV-West. Onbekend is of de schutter in kwestie een vergunning had om een geweer te mogen gebruiken. Maar los daarvan is het voorzover ik kan overzien niet verboden om zelf je eigen huisdier - of dat van je buurvrouw - 'uit zijn lijden te verlossen'. Want waarom zou alleen de dierenarts dat mogen? De kans bestaat dus dat de schutter in Bodegraven met het doodschieten van de hond van zijn kennis niets verkeerd heeft gedaan. Maar dat ligt anders met het achterlaten van het kadaver in de openbare ruimte. Wat had hij dan wel moeten doen? Het begraven van huisdieren in je eigen tuin is volgens een Europese richtlijn (nr. 1774/2002) in Nederland en België toegestaan, tenzij de plaatselijke APV het verbiedt. In genoemde richtlijn staat dat begraven niet mag wanneer jouw huisdier is overleden aan een op mensen overdraagbare ziekte. Verder moet de kuil ten minste 50 cm diep zijn en droog (d.w.z.

boven het grondwaterniveau liggen) en mag het begraven niet wanneer de grond uit zware klei of leem bestaat. Ook mag je geen moeilijk verteerbaar verpakkingsmateriaal als plastic bijvoegen. Ten slotte mag het te begraven dier niet zwaarder zijn dan 10 kilo. Honden zijn al gauw een heel stuk zwaarder. Dan kun je de destructiedienst bellen, dat doet de dierenarts ook als je je ingeslapen huisdier daar achterlaat. Of anders moet je contact opnemen met het dierencrematorium of de dierenbegraf-

plaats. Kosten van de crematie: 95 euro voor een kat, 126 euro voor een middelmaat hond (bij collectieve verbranding ca. 30% goedkoper. De prijzen zijn van een dierencrematorium ergens in Gelderland).

Dan kun je ook nog enkele tientjes besteden aan een urn. Kortom, er hangt een aardig prijskaartje aan. Maar ik vrees dat de boete voor het dumpen van de dode beagle aan de straatkant nog wat hoger zal uitvallen...

En hoe zit het met de biobak, waarin - al of niet aangemoedigd door de dierenambulances, want dat advies geven ze - heel wat kadavertjes van cavia's, muizen of wat dan ook voor kleingrut verdwijnen?

Of dat is toegestaan, is maar de vraag.

Bij de afvalinstructies van mijn eigen gemeente staat alleen vermeld dat dierlijk afval is toegestaan wanneer het om etensresten gaat. Naar een dode cavia zal geen haan kraaien, maar om een middelgrote hond als een beagle in de biobak te dumpen (terwijl de bak pas over een week wordt geleegd) is op z'n zachtst gezegd niet zo elegant. Niet doen dus.

Opmerking: wie de toonzetting van de beschrijving van deze overtreding misschien wat cynisch vindt, moet bedenken dat het woord 'cynisme' is afgeleid van het Griekse 'kunikos', dat hond betekent...

Meer dan eens heeft een jager met een gewerschot het einde gemaakt aan het leven van zijn hond, of desgevraagd aan die van iemand anders. Dat mag, maar de jager kan dat niet in zijn achtertuintje doen, wel in zijn (of haar) jachtveld. De enige voorwaarde is dat het dier geen onnodig lijden wordt berokkend. Of de hond in kwestie ongeneeslijk ziek moet zijn (of aan een ondraaglijke kwaal lijdt) is onduidelijk. Eén van de vroegere hoofdredacteuren van De Nederlandse Jager heeft ooit al zijn honden doodgeschoten. Dat deed hij niet omdat er met deze dieren iets mis was, maar omdat hij zelf terminaal ziek was...

Sportvissers massaal in overtreding

Op vrijdag 18 en zaterdag 19 mei jl. werden in drie Zuid-Hollandse politieregio's controles onder sportvissers uitgevoerd. Daarbij werkten politiekorpsen samen met de Boa's (Buitengewoon Opsporingsambtenaren) van de groen Service Zuid-Holland, Staatsbosbeheer, het Zuid-Hollands Landschap, Natuurmonumenten en van gemeenten en hengelsportverenigingen. In totaal hebben 45 controleurs 518 vissers geïnspecteerd, waarbij maar liefst 148 bekeuringen werden uitgeschreven. Nu zal het niet zijn dat één op de vier vissers een bekeuring kreeg,

waarschijnlijk hebben verschillende personen meerdere overtredingen tegelijk begaan. Maar toch zijn de aantallen overtredingen verontrustend, zeker als je ervan uit mag gaan dat veel vissers elkaar voor de controles zullen hebben gewaarschuwd.

Maar waarom ging het dan? De meeste bekeuringen werden uitgeschreven vanwege het ontbreken van een schriftelijke toestemming om te mogen vissen. Verder werd er illegaal gekampeerd, werd er gevestigd met niet toegestaan aas en werd er illegaal 's nachts gevestigd. Ook werden vier katapulten (om mee te vissen??) in beslag genomen en een illegale fuik. Ten slotte leverde de actie nog vijf onderzoeken op betreffende de Flora- en faunawet (helaas werd niet aangegeven omtrent welke bepaling van deze wet het hier ging) en met betrekking tot een bijtgeval van een agressieve hond.

Nachtvissen

Over het nachtvisseren aan de waterkant nog het volgende. Er schijnt daaraan onlangs iets veranderd te zijn, want op de website www.pvis.nl van het Productschap voor vis staat het volgende te lezen:

Het nachtvisseren (het vissen tussen 2 uur na zonsondergang en 1 uur voor zonsopkomst) blijft een ingewikkeld verhaal. In de meeste wateren mag er van 1 juni tot en met 31 augustus 's nachts worden gevestigd. Alleen in de wateren die zijn vermeld op een speciale lijst (Regeling aanwijzing wateren verbod nachtvisserij) mag er ook in de zomermaanden 's nachts niet worden gevestigd. Op deze lijst staat onder andere het IJsselmeer. Daar is nachtvisseren dus het hele jaar verboden.

Maar in een groot aantal wateren mag gedurende het hele jaar 's nachts wel gevestigd worden. Een deel van deze wateren wordt opgesomd in artikel 7, lid 3 van het "Reglement voor de binnenvisserij". Het gaat onder andere om de Rijn en de Maas. Een ander deel van de wateren waarin het hele jaar 's nachts mag worden gevestigd, stond tot voor kort in de "Regeling vrijstelling verbod nachtvisserij". Deze laatste regeling is per 21 december 2006 vervallen. Voor de meeste wateren geldt echter nog steeds een vrijstelling omdat ze nu zijn opgenomen in de zogenoemde "Vrijstellingsregeling visserij". In feite is dus alleen de naam van de regeling veranderd.

Kamperen aan de waterkant

En hoe zit het nu met het kamperen aan de waterkant? De wetgeving is over het nachtvisseren, waarbij gebruik wordt gemaakt van verblijfmiddelen, niet duidelijk. De Wet op

de Openlucht recreatie (WOR) kent geen paragraaf over nachtvisseren en in de Visserijwet staat niets over het verblijf aan de waterkant tijdens het vissen. In de WOR staat echter wel dat het verblijven (kamperen) buiten de daarvoor aangewezen kampeerterreinen verboden is met gebruikmaking van o.a. caravan, tent of enig ander onderkomen. Op grond hiervan werden en worden er de nodige boetes uitgedeeld voor het gebruik 's nachts van een bivvy (half-open tentje), shelter of vistentje. Nu wordt de WOR ingetrokken per 1-1-2008 en mag vanaf die datum iedere gemeente zelf via haar Algemene Plaatselijke Verordening, APV, gaan bepalen hoe zij met deze recreatievorm om wil gaan. Iedere gemeente kan dus vanaf begin 2008 het gebruik tijdens het nachtvisseren van een bivvy, shelter of vistentje gaan toestaan op bepaalde wateren of zones van wateren binnen haar gebied. In 2005 is daarvoor door de VNG (Vereniging van Nederlandse Gemeenten) het boekje 'Het kampeerbeleid na de Wet op de Openlucht recreatie' verspreid, met daarin ook in het kort aandacht aan het nachtvisseren.

Opmerking: de WOR, Wet op de Openlucht recreatie, niet te verwarren met de Wet op de Ondernemingsraden, die ook als WOR wordt afgekort) was in de plaats gekomen van de eerdere kampeerwet, juist omdat de WOR de gemeenten meer vrijheid gaf om lokaal maatwerk te bieden. Bij evaluatie bleek dat het stelsel van de WOR niet heeft geleid tot vergroting van de diversiteit aan kampeermogelijkheden. Ook bleek dat aan de uitvoering en handhaving van de WOR in het gemeentelijk beleid slechts een beperkte plaats werd toegekend, terwijl de gemeenten wel klaagden over de grote administratieve lasten. Zie het antwoord van de toenmalige minister Veerman van LNV op 6 april 2004 aan de Tweede Kamer (kenmerk: TRCJZ/2004/1022) voor een motivatie van de - met name door de CDA gewenste - intrekking van de WOR.

Wat zullen de gevolgen zijn nu alle gemeenten hun eigen regelingen zullen treffen? Dat betreft niet alleen de gewone kampeerterreinen, maar juist ook de bivvaktenten van de vissers en wellicht ook de jachthutten en andere optrekjes die jagers menen nodig te hebben om hun hobby uit te oefenen. En hoe zit het met schuilentjes van vogelfotografen, wanneer die ook 's avonds met hun hobby bezig zijn? Al met al is er veel onduidelijkheid, en ik vrees dat die niet minder wordt wanneer straks alle Nederlandse gemeenten zelf genoemde zaken moeten regelen in hun APV's.

Hengelaar met leefnet.

Foto: Archief De Faunabescherming.

Argumenten tegen 'sport'-visserij

De Faunabescherming houdt zich weinig met de sportvisserij en de uitwassen daarvan bezig. De reden daarvan is dat we onze handen vol hebben aan wat er zich op het land allemaal afspeelt. Het moge echter duidelijk zijn dat wij weinig gelukkig zijn met wat er zich op het water en aan de waterkant afspeelt. Op onze website www.faunabescherming.nl hebben wij een kort overzicht gegeven van wat wij als negatieve zaken zien met betrekking tot het visbeheer en de sportvisserij in Nederland. Het kan geen kwaad onze argumenten tegen het sportvissen ook op deze plaats nog eens af te drukken.

1. Vissen is een wrede sport, waarbij het kennelijk voor de vissers leuk is als de vissen snel in het aas bijten en daarna veel tegenstand bieden (d.w.z.: veel pijn lijden) bij het binnenhalen. Het vissen met levend aas is weliswaar tegenwoordig officieel verboden, maar het is de vraag of dat verbod wel overal wordt nageleefd.

1. Sportvisserij veroorzaakt veel dierenleed. Water- en oeverdieren raken verstrikt in haakjes, vislijnen en wat al niet meer voor rommel die de sportvissers achter laten

3. De aanwezigheid van vissers veroorzaakt veel vervuiling, verstoring en vertrapping van de oevervegetatie: vooral ook het nachtvisseren (met alle bijbehorende apparatuur) zou direct overal verboden moeten worden, zowel binnen als buiten de bebouwde kom van dorpen en steden.

4. Het gebruik van lokvoer veroorzaakt nog meer eutrofiëring in onze toch al zo vaak voedselrijke wateren, met daardoor een negatieve invloed op de natuurlijkheid van het milieu.

5. Faunavervalsing: in het verleden zijn grote hoeveelheden gekweekte vissen in de Nederlandse wateren uitgezet en ook nu nog gebeurt dat. Het ging en gaat daarbij uitsluitend om soorten die voor de sportvissers interessant zijn. Hierdoor zijn karakteristieke soorten verdwenen of sterk achteruitgegaan.

6. Er wordt door de betrokken organisaties wel gesteld dat sportvissers door hun hobby een grotere band met de Nederlandse natuur en daarmee de natuurbescherming zouden krijgen. Wij hebben echter absoluut niet de indruk dat sportvissers meer dan andere mensen betrokken zijn bij natuur- en milieubescherming.

Zie de website www.vissenbescherming.nl voor meer informatie over onze zustervereniging die zich bezighoudt met, inderdaad, de bescherming van vissen.

Boete voor de vogelredder

Een bericht in het AD van vrijdag 25 mei 2007. Een vrijwilliger van de Weidevogelwacht Rijpwetering in de kop van Zuid-Holland kreeg vorig jaar een boete van 3300 euro van een AID-ambtenaar omdat hij vijf grutto-eieren had laten uitbroeden in een broedmachine bij hem thuis. Vier van de eieren waren aan hem gegeven door een dorpsgenoot die een verlaten gruttonest in de buurt had gevonden. De nog bloedende vrouwtjesvogel was door - daarover bestond kennelijk geen twijfel - een hermelijn doodgebeten. Onze vogelwacht vond daarna op een andere plek het vijfde ei. De eieren bleken 'op springen' te staan en de jonge vogels kwamen vrijwel gelijktijdig ter wereld. Toen een paar dagen later de AID op zijn stoep stond om te zien of de eenden en kippen van onze vogelliefhebber in verband met de toen dreigende vogelgriep wel netjes waren opgehokt, nam deze de jonge grutto's in beslag. De boete was niet misselijk: 550 euro per ei. Buitenproportioneel, klaagde de man, en daarin heeft hij misschien gelijk. Maar heel slim heeft hij niet gehandeld. Het is volgens de Flora- en faunawet niet toegestaan om beschermde dieren (of eieren van wilde vogels) mee naar huis te nemen en evenmin om de jonge grutto's later weer in het wild uit te zetten.

Maar wat had hij dan wel moeten doen? De verslaggever van het AD suggereert: de eieren laten liggen en de beheerder van het gebied waarschuwen. En dan? Er wordt niet aangegeven dat het gruttomannetje terug zou kunnen komen op het nest en dat die dan in zijn eentje het beste er van zou maken. Wat de AID-er met de jonge grutto's heeft gedaan, meldt het verhaal overigens ook niet...

Wat zegt de Flora- en faunawet?

In artikel 13, eerste lid van deze wet staat: Het is verboden: (a) planten of producten van planten of dieren, dan wel eieren, nesten of producten van dieren, behorende tot een beschermde inheemse of beschermde uitheemse plantensoort onderscheidelijk een beschermde inheemse of beschermde uitheemse diersoort, of (b) te koop te vragen, te kopen of te verwerven, ten verkoop voorhanden of in voorraad te hebben, te verkopen of ten verkoop aan te bieden, te vervoeren, ten vervoer aan te bieden, af te leveren, te gebruiken voor commercieel gewin, te huren of te verhuren, te ruilen of in ruil aan te bieden, uit te wisselen of tentoon te stellen voor handelsdoeleinden, binnen of buiten het grondgebied van Nederland te brengen of onder zich te hebben. In artikel 14 (zie het Staatsblad van het Koninkrijk der Nederlanden nr. 525, Besluit van 28 november 2000 houdende regels voor het bezit en vervoer van en de handel in beschermde dier- en plantensoorten (Besluit vrijstelling beschermde dier- en plantensoorten) staat verder: 1-Van de verboden op het vervoeren en onder zich hebben, bedoeld in artikel 13, eerste lid, van de wet, wordt ten behoeve van opvang en verzorging vrijstelling verleend voor het vervoer van zieke of gewonde dieren behorende tot een beschermde inheemse diersoort. 2- De in het eerste lid genoemde vrijstelling geldt slechts voorzover de dieren binnen twaalf uur worden overgedragen aan personen of instanties die gerechtigd zijn de dieren onder zich te hebben.

Deze laatste bepaling maakt het voor de vinder of ontvanger van een ziek of gewond dier niet eenvoudig, want hoe weet je binnen de aangegeven 12 uur een persoon of instantie te vinden die inderdaad gerechtigd is dat dier verder te verzorgen?

Terugzetten van vogels in de natuur

De vraag is verder of de jonge grutto's enige kans hadden gemaakt wanneer ze weer in de wei waren teruggezet. Wij herinneren ons hoe jaren geleden buurjongens bij ons in de straat een uit het nest gevallen jonge merel hebben verzorgd, waarna de vogel van hen de vrijheid kreeg. We zagen daarna dat hij in onze tuin een beetje onhandig met zijn snavel in het mos en het strooisel zat te prutsen, maar zonder iets te vinden. En kwamen wij dicht bij de merel in de buurt, dan vloog hij niet weg, maar sperde zijn snavel wijd open. Een dag of drie later was de merel onvindbaar, ongetwijfeld prooi geworden van een of andere kat.

Misschien dat andere vogelsoorten een grotere kans maken om in de natuur te overleven na een periode van verzorging door de mens. Jonge gierzwaluwen moeten en kunnen zich zelfstandig redden wanneer ze het nest verlaten; vliegen moeten ze gelijk onder de knie hebben en hoogstens kunnen ze het vangen van insecten afkijken van hun soortgenoten. En door mensen verzorgde eenden redden zich in de regel uitstekend in de nabijgelegen vijver. Hoewel: ze vergeten hun verzorgers niet. Enkele jaren geleden verhuisde bij ons in de buurt een familie die een paar jonge eenden hadden grootgebracht. Ze hebben toen de half-tamme eenden - die elk avond bij hun huis om voer stonden te bedelen - maar meegenomen naar hun nieuwe adres! Of ze daarbij strafbaar waren, is een ingewikkelde vraag. Het waren geen raszuivere wilde eenden, maar van die witte exemplaren. En van wie waren ze?

Overtredingen

Bij het artikel in het Algemeen Dagblad van 25 mei 2007 stond een tabelletje met daarin de belangrijkste overtredingen van de Flora- en faunawet.

Dat zijn: (1) Het in bezit hebben van beschermde uitheemse opgezette of levende diersoorten als schildpadden, apen of koraal. (2) Het aantasten van een leefgebied van een bijzondere plant- of diersoort door bouwwerkzaamheden.

Een ontheffing voor de werkzaamheden is verplicht, maar wordt vaak niet aangevraagd. (3) Het verstoren van nesten en het vangen van beschermde inheemse diersoorten. Mensen knoeien vaak met de pootringen van vogels die zij enkel mogen aanbrengen bij jonge in gevangenschap gekweekte vogels.

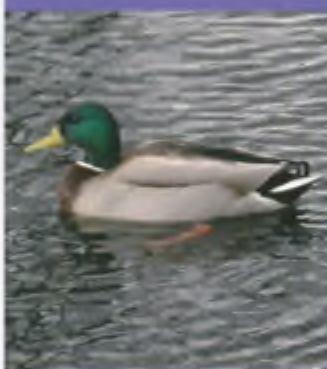
In 2005 en 2006 werden door de AID honderden beschermde planten en dieren in beslag genomen:

2005:

- dier uitheems levend: 48;
- dier uitheems dood/opgezet: 421;
- plant uitheems levend: 29;
- plant uitheems dood/opgezet: 129;
- dier inheems levend: 156;
- dier inheems dood/opgezet: 17 (totaal 799).

2006:

- dier uitheems levend: 62;
- dier uitheems dood/opgezet: 427;
- plant uitheems levend: 38;
- plant uitheems dood/opgezet: 148;
- dier inheems levend: 154;
- dier inheems dood/opgezet: 15 (totaal 844).

Wat opvalt bij deze cijfers is dat inheemse planten (dood of levend) ontbreken en dat bijvoorbeeld niet te zien is hoeveel illegaal geraapte Kievitseiëren er bij zitten.

De buit van de Vos

Weidevogelbeschermers

Het is weer lente. De vogels zingen dat het een lieve lust is en jagers schieten er weer lustig op los. De jagers zijn alvast begonnen om een flinke opruiming te houden onder de vossen. Zelfs in draag- en zoogtijd worden de dieren niet ontzien. Jonge vossen worden tegen een boom doodgeslagen of doodgeknuppeld. Volwassen vossen worden in de nachtelijke uren met lichtbakken opgespoord en vervolgens afgeschoten. En dat alles onder het mom van weidevogelbescherming. In het Noordhollands Dagblad beweren twee vogelwachters uit Friesland (ook jagers) dat veel vogelwachters, die aan weidevogelbescherming doen, gefrustreerd raken omdat gemarkeerde nesten vaak worden vernield en leeggeroofd. Het verbaast mij niets dat deze Weidevogelbeschermers zelf jager zijn. Met trots en gewapend met geweer vertellen deze 'vogelwachters' dat ze een nest met vosjes om zeep hebben geholpen. Een zinloze en laffe daad.

Uit onderzoek is gebleken dat de Weidevogelbeschermers zelf de oorzaak zijn van het grootste aantal mislukte broedsels. Weidevogels die met rust worden gelaten doen het veel beter. In menig verslag van vogelwachters staat het geschreven: Het afschieten van een groot aantal vossen en het markeren van nesten heeft niet tot het gewenste resultaat geleid. Integendeel. Het leidt alleen tot veel verstoring in het veld.

Vossenklemmen

In Ermelo is een man door de politie aangehouden nadat een hondje naar alle waarschijnlijkheid twee dagen op zijn land heeft vastgezet in een vossenklem. De man wordt ervan verdacht meerdere verboden vossenklemmen te hebben geplaatst, waarvan het hondje slachtoffer werd.

De eigenaar en zijn vrouw ontdekten hun

hondje nadat ze tijdens hun lange zoektochten eindelijk het jankende geluid van hun viervoeter opvingen. De eigenaar en zijn vrouw slaagden erin de hond te bevrijden maar moesten eerst door het ijskoude water van een diepe sloot. Op het land van de verdachte werden twee grote klemmen en een dode, opengesneden knobbelzwaan gevonden die vermoedelijk als lokaas bij de klemmen moest fungeren.

In de directe omgeving werden meer klemmen aangetroffen, ook een zelfgemaakte vanginstallatie om kleine zoogdieren als bunzing en steenmarters te vangen. Tegen de verdachte wordt proces-verbaal opgemaakt voor overtreding van de Flora- en faunawet en de Gezondheids- en welzijnswet voor dieren. *Bron: De Stentor*

Vergelding

In Polsbroek kreeg een gepensioneerde veehouder de schrik van zijn leven, toen hij op de hoorns werd genomen door de stier van de buurman. Terwijl de veehouder geconcentreerd een muskusratenvaal plaatste aan de rand van de sloot kwam de duizend kilo wegende stier snuivend op hem af. Met de brede kop naar voren dook de stier op de nietsvermoedende man.

Binnen een paar seconde lag de muskusrattenganger languit in een modderpoel. De stier kreeg de smaak te pakken en zette opnieuw de aanval in. De in paniek geraakte man zette het op een lopen, maar vlak voordat hij een veilige plek bereikte, werd hij door de stier tegen het hek gedrukt. De stier vond dat nog niet genoeg en kwam met snelheid voor de derde keer op de wanhopige

veehouder af. Vervolgens werd de veehouder door de stier over het hek gezwiept. Na deze lancering vond de stier het blijkbaar welletjes en droop af.

De vanger, die inmiddels bont en blauw was, kon het nog navertellen maar beseftte dat hij voor hetzelfde geld naar de eeuwige jachtvelden was gezonden. Ja, wat moet je daar nou van zeggen? Wie een kuil graaft voor een ander..... *Bron: De Stentor*

Rallyvissen

De Friese politie heeft de laatste maanden de jacht geopend op het zogenaamde rallyvissen. Elf zaterdagen lang werden talloze vissers intensief gecontroleerd langs de waterkant. Meer dan duizend vissen zijn zo in beslag genomen.

In Friesland en Groningen is het populaire rallyvissen een hardnekkig probleem. Deelnemers aan de wedstrijd, de zogeheten rally, spreken ergens af om een wedstrijd te houden wie de meeste zwemmende buit op de kant kan halen. Daarbij wordt dan regelmatig meer gevangen dan in het gebied is toegestaan en wordt soms niet op de juiste 'diervriendelijke' manier met de vissen omgegaan. De politie werkte samen met hengelsportverenigingen, die ook tegen dit soort praktijken in het geweer wilden komen. Er worden honderden vissers gecontroleerd, tientallen werden op de bon geslingerd voor dierkwellig. Bij het rallyvissen zitten vissen namelijk vaak in een droge plastic zak, legt de politie uit. "Na onze controles kregen veel vissers in de gaten dat het beter was te kiezen voor een humanere manier van vissen" aldus het noordelijk korps. *Bron: De Telegraaf*

Het is niet alleen een probleem in Friesland en Groningen. Overal wordt massaal gevist. Diervriendelijk vissen bestaat niet. Wetenschappelijk onderzoek heeft aangetoond dat vissen pijn en stress ervaren. Een vis die aan een haak wordt geslagen, vastgepakt en teruggegooid is dagenlang van slag, eet niet en blijft op de bodem liggen. Vissen die gewond raken door het hengelen, zijn vatbaarder voor parasieten en schimmels en gaan dan vaak alsnog dood. Daarbij komen ook nog

de watervogels die aan de haak worden geslagen of verstrikt raken in vistuig dat achter wordt gelaten. En de hengelaars maar klagen dat de aalscholvers en reigers alle vis opvreten.

Kreeftenstroper

Het stroperijteam van politie en Algemene Inspectiedienst heeft een man aangehouden met 126 levende kreeften in de kofferbak van zijn auto. De man wilde de kreeften, gevangen in de Oosterschelde, verkopen aan de restaurants in de omgeving. De stroper werd zaterdagavond betrapt na het bovenhalen van zijn vangst, die in een leefnet was verzameld. In de kofferbak lag ook een duikuitrusting, die in beslag werd genomen. De man is al eerder gepakt voor stroperij. De kreeften zijn teruggezet in de Oosterschelde. Een groot deel van de illegale vangst was ondermaats. Onderzocht wordt nog of de mogelijke afnemers van de stroper te vervolgen zijn. *Bron:* Noordhollands Dagblad

Wangedrag

Een avond jagen in een natuurgebied in Noordwijk heeft drie mannen hun jachtakte gekost. De twee Noordwijkers 61 en 65 jaar en een man uit Noordwijkerhout (71) werden betrapt terwijl ze zonder vergunning op damherten jaagden. Waarschijnlijk raken ze hun jachtakte voor meerdere jaren kwijt. De mannen hadden een kogelgeweer, een geluiddemper, patronen, een vleesmes en een lichtbak bij zich. Bovendien bevonden de jagers zich in een beschermd natuurgebied en jaagden ze na zonsondergang, wat ook verboden is. Zou het niet beter zijn als deze heren hun jachtakte *voorgoed* kwijtraakten? *Bron:* De Gelderlander

Damhert

In het Lauwersmeergebied loopt een damhert dat een nauwelijks te benijden talent bezit. Met haast griezelig instinct werkt het dier zich steeds in moeilijkheden. Vorig jaar werd hij nog met een rood dekzyl gesignaleerd, dat vast zat in zijn gewei. Het gewei liet uiteindelijk los en hierdoor was het dier van zijn last bevrijd. Hetzelfde hert liep recent met landbouwplastic in zijn gewei rond, zo vertelt Jan Willems van Staatsbosbeheer. Een jachtopziener slaagde erin het hert tegen de grond te werken en het gewei af te zagen. *Bron:* Noordhollands Dagblad.

Vogelhandel

De illegale handel in vogels in Nederland is de afgelopen tien jaar explosief gestegen. Dat stelt de Vogelbescherming in een

rapport. Werden er in 1997 nog dertien soorten Europese vogels te koop aangeboden. In 2006 waren dat er 126. De vraag naar dieren is zo groot dat de verkochte aantallen onmogelijk gekweekt kunnen worden. Daarom moeten er dus op grote schaal wilde vogels worden gevangen. Op beurzen, markten en via internet worden op grote schaal inheemse zangvogels, roofvogels en uilen te koop aangeboden, waarvan de herkomst dubieus is. Het houden en verhandelen van inheemse vogels is uitsluitend toegestaan als de dieren in gevangenschap zijn gekweekt. Als bewijs dient zo'n vogel voorzien te zijn van een gesloten pootring. Dat systeem blijkt evenwel zeer fraudegevoelig te zijn. *Bron:* Dagblad van het Noorden

Vogelstropers

De politie van Harderberg heeft twee stropers van vogels en wild opgepakt. De twee inwoners van Westerhaar-Vriezeveensewijk werden in de kraag gepakt na uitgebreid vooronderzoek samen met het Regionaal Milieu opsporingsteam van de politie IJssel-land, de regiopolitie Twente en de AID. De beide hoofdverdachten hielden zich bezig met het vangen van vogeltjes uit de natuur, de handel daarin en het stropen van wild. Bij één van de verdachten werd een vuurwapen voorzien van geluiddemper en munitie in beslag genomen. Met vuurwapens werden tijdens de nachtelijke uren reeën, fazanten en hazen geschoten. Het ingevroren, geslachte wild werd eveneens in beslag genomen. In totaal werden dertien verdachten gehoord. De gevangen vogels, waaronder goudvinken, putters, sijsjes en een pestvogel werden na de vangst voorzien van valse pootringen.

Vervolgens werden deze vogels in de volière gehouden en verhandeld. Bij de gevangen vogels werden pootverwondingen waargenomen, vermoedelijk veroorzaakt door met geweld een gesloten ring om de poot van een volwassen vogel aan te brengen. Er werden negentien illegaal gevangen vogels in beslag genomen. Tien vogels bleken de gedwongen overgang van de natuur naar gevangenschap niet te hebben overleefd.

Bron: Twentsche Courant Tubantia

Maar minister Verburg (Landbouw) gaat kritisch kijken naar de zogenaamde ringenregeling die de illegale handel in inheemse vogels zou moeten voorkomen. Verburg zei dat bij de officiële opening van het nieuwe pand van de Vogelbescherming in Zeist.

Bron: Noordhollands Dagblad

Laten we maar hopen dat het niet bij kijken blijft.

Duivenoverlast

Het destructiebedrijf dat zich Duke Fauna-beheer noemt en jagen als hobby heeft, is alweer in opspraak. Op het dak van een garagebox in Deventer tussen flats aan Het Vlier en de Havikshorst stonden op 24 mei jl. twaalf ijzeren kooien, met daarin drie lokduiven en veel maïskorrels. "Pure dierenmishandeling" zegt een bewoner van de flat aan De Havikshorst en hij had er die dag schoon genoeg van toen een roek (een beschermde soort) in één van de kooien vastzat. Hij besloot op het dak te klimmen om de vogels te bevrijden. De politie had na klachten uit de buurt de kooien een dag eerder al verwijderd van het dak, maar moest ze weer terugzetten, toen de opdrachtgever bij hen bekend was. Om de duivenoverlast tegen te gaan in de buurt had het woonbedrijf Ieder 1, in samenwerking met de gemeente het vangbedrijf uit Almere ingehuurd om de duiven te vangen. "De kooien zijn alsnog weggehaald, na klachten van buurtbewoners, die vanaf hun balkon op de kooien uitkeken", zei woordvoerder Ilona Hendriks van Ieder 1. "Mijn vrouw kon niet meer tegen het hulpgeschreeuw van de gevangen roek", vertelde Bertus Siemelink. Op het warme dak trof hij een dieronvriendelijk situatie aan. "Eén duif lag op zijn zij en het bakje water wat ze hadden was door de hitte helemaal opgedroogd. We zoeken nu samen met Faunabeheer een andere manier om de duiven te vangen maar een diervriendelijke manier om dit te doen is natuurlijk lastig", aldus Ilona Hendriks. *Bron:* De Stentor

Daar heeft Ilona Hendriks natuurlijk gelijk in. Wegvangen en doden van duiven is een ineffektieve en zeer dieronvriendelijke manier om duivenoverlast aan te pakken. Er bestaat wel een effectieve, diervriendelijke en duurzame methode om overlast van stadsduiven te bestrijden, dat is de tillenmethode die met veel succes, ondermeer in Zutphen, wordt toegepast (<http://83.149.77.47/smartsite.shtml?id=1936#Duiven>).

Reageren?

Als u informatie heeft voor deze rubriek of wilt reageren, kunt u e-mailen naar de redactie van Argus, zie colofon op pagina 3.

Er bestaat nog steeds de mogelijkheid om eens per half jaar aan het overleg van de anti-jachtgroepen deel te nemen.

Deze 'bijpraat'-avonden vinden plaats in Apeldoorn.

Meer inlichtingen hierover kunt u krijgen bij Jan van de Berg uit Markelo, telefoon (0547) 36 13 22.

Jachthutten.nl

Jachthut bij Assel herrezen

Al enkele jaren houden we een plek nabij halte Assel op de Veluwe in de gaten. Het is een plek waar jarenlang een jachthut stond waar uitgebreid gebruik van werd gemaakt. Nadat er op dit bouwwerk verschillende aanslagen door actiegroepen of gewoon verontwaardigde natuurliefhebbers zijn gepleegd is de hoogzit anderhalf jaar geleden rond de jaarwisseling omgegaan. Reeën vonden weer de rust om hier in buurt te gaan eten. En het leek er op dat de jagers deze plek eindelijk hadden opgegeven.

Bij één van mijn inspecties in het veld eind mei dit jaar trof ik echter de oude hut weer helemaal opgeknapt aan. De jagers blijken van de lessen uit het verleden te hebben geleerd en hebben het schietschuurtje niet meer op palen, maar op een klein heuveltje gezet.

Bij het jachtcomplex trof ik dit keer ook een 'speelton' aan met voer voor de wilde zwijnen. Iets dat bij wet gewoon verboden is.

Ik heb het voer uit de ton gehaald om de jagers duidelijk te maken dat ze in de gaten worden gehouden en dat er nog steeds lieden zijn die vast van plan zijn deze misstanden aan de kaak te stellen.

De gemeente Apeldoorn is over de situatie bij Assel ingelicht. De bewuste hut is hier, evenals overigens nog een aantal andere hutten in de nabije omtrek, zonder vergunning door de heren jagers neergezet. Het gaat hier dus niet om één maar om twee overtredingen: illegaal bijvoeren en illegaal bouwen.

We hopen dat de gemeente Apeldoorn zo snel mogelijk overgaat tot het laten verwijderen van deze illegale bouwwerken en dat de rust voor de reeën en wilde zwijnen weer zal terugkeren.